

der bliver sagt, men altså noget, der er dybtfølt, er det vel en fiasko, hvis nogle forældres fejltagelser får konsekvenser for deres børn. Det er jo børnene, der bliver straffet; det er ikke forældrene, der bliver straffet.

Det går jeg ud fra at ministeren må opfatte som en beklagelig ting, at man for at skælde forældrene ud rammer børnene. Eller er der sådan en særlig pædagogik, der udvikler ...

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo normalt svært at befri børn fra deres forældre, og derfor kan forældres efterladenhed altid få konsekvenser for børnene. Formålet med denne lovgivning er at gøre forældrene mere interesseret i, at deres børn lærer dansk, fordi de som regel er interesseret i, at deres børn bliver danske statsborgere.

Så vil jeg gerne afvise, at Indfødsretsudvalgets behandling af sagerne er præget af vilkårlighed, hvor man ikke aner, hvordan forskellige sager bliver afgjort. Det tror jeg fru Else Theill Sørensen med vægt vil kunne afvise i enhver henseende. Der er i øvrigt et udmærket tværpolitisk samarbejde i Indfødsretsudvalget, som sikrer, at det er alt andet end vilkårlighed, der præger sagsbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi må holde på ministeren lidt længere, for der er yderligere to, der ønsker korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er jo interessant, så jeg beklager, at jeg må stille nogle spørgsmål. Hvis man skal tage ministerens ord om integration for pålydende, og det skal man selvfølgelig, vil jeg sige ligesom hr. Søren Søndergaard, at jeg synes, det lyder pænt, men problemet i denne sammenhæng omkring indfødsret er, at ministeren har lagt sit lod i Dansk Folkepartis vægtskål, så det er dem, der får lov til at sidde og dirigere stramninger og ikkestramninger. Nu er det jo mest stramninger, og det er de stolte over i Dansk Folkeparti, men det forstår jeg ikke at ministeren er.

Jeg vil sige, at problemet i forhold til det med dispensation fra danskundskaber er, at udvalget afviser stribevis af ansøgninger fra mennesker, som af den ene eller anden årsag ikke har

kunnet lære det danske sprog, opnå det her magiske, som det er for Dansk Folkeparti – det sagde hr. Søren Krarup selv i sin ordførertale – sekststal i mundtlig dansk, som er kravet, for at man kan blive dansk statsborger.

På den baggrund afvises stribevis af mennesker i Indfødsretsudvalget, og derfor tror jeg, at ministeren måske skulle tage og tjekke antallet af mennesker, der bliver afvist, inden han fra talerstolen siger, at der bliver givet mange dispensationer.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det at få et sekststal i 9.-klasse-prøven i dansk er jo ikke den eneste vej til at opfylde sprogkravet. Man kan også have gået på et sprogcenter og taget dansk på niveau 2, og der skal man så ved den afsluttende prøve have fået et sekststal, men det er ikke et sekststal som ved en 9.-klasse-prøve, der dér gives.

Jeg ved ikke, om der afvises stribevis af ansøgninger. Jeg troede egentlig ikke, at regeringen og hr. Kramer Mikkelsens parti var så uenige om disse ting. Jeg forstår godt, at hr. Kramer Mikkelsen synes, at han burde med i forligskredsen, og hvem ved, hvad der sker i fremtiden.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at Dansk Folkeparti dirigerer tingene på dette felt. Mig bekendt dirigerer Dansk Folkeparti heller ikke Socialdemokratiet i Københavns Amt, hvor de to partier regerer sammen. Skal vi nu ikke lade være med at dæmonisere hinanden? Det tror jeg er vejen til et bedre samarbejde her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Sagen er jo, at der er indgået en aftale mellem Dansk Folkeparti og V og K om det her, som Socialdemokraterne blev holdt uden for. Det til trods for, at der i de her sager historisk har været store og brede flertal. Det er selvfølgelig ikke kun Socialdemokraterne, der bliver holdt uden for, men nu er det mig som Socialdemokratiets ordfører, der taler. Det er i modsætning til den praksis, der har været på det her område i mange, mange år, hvor der har været et bredt politisk flertal. Det er det, der er problemet.

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke bryder sig om at blive mindet om det hele tiden, men sandheden er jo, at vi ikke er enige i det udvalg, at der den ene gang efter den anden træffes af-